



**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Bonifacij papę.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](#)

zeris labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas & ponas scandalū aīz tuę, & adducas in hono rationē tibi, & reuelet deus absōsa tua. Pro fide & iustitia ac pro salutę aīz certa semp & pro adiutorio fratrū virilr age, vt à dño recipias remunerationē. Scriptū est em̄, Fili cōserua tēpus & deuita à malo. Pro aīz tua nō cōfundaris dicere vēz. Est em̄ cōfusio adducēs p̄ctm̄, & est cō fusio adducēs grām & gloriā, ne accipias faciē aduersus faciē tuā, nec aduersus animā tuā men diciū. Nō reuerearis proximū tuū in casu tuo, nec retineas verbū in tpe salutis, nō abscondas sapiētiā tuam in decorē eius. In lingua em̄ agnoscit sapiētiā, & sensus, & sciētiā, & doctrina, in verbis veritatis, & firmamentis, in opibus iustitiz, nō cōtradicas veritati vlo mō & de mēdaciō in eruditōis tue. Nō cōfundaris cōfiteri p̄ctā tua, & ne subiicias te homini pro p̄ctō, noli re sistere cōtra faciē potētis, nec coneris cōtra ičtū fluminis, pro iustitia agonizare pro aīz tua, & vscq; ad mortē certa pro iustitia, & deus expugnabit pro te inimicos tuos, noli tacitus eē in lingua tua & inutilis, & remissus in opibus tuis, noli eē sicut leo in domo tua, euertēs domesticos tuos, & opprimēs subiectos tibi. Nō sit manus tua porrecta ad accipiēdū & ad dādū collēcta. His fulta scripturaz autoritatib⁹ semp fta recta, & à via veritatis ne auertaris, vt grām dei acquiras, & honoř hoīm amicitia fruaris, tātočg tua voluntas facilius ab amore huius seculi exeat, quāto & impellit dū vocat. Nā nos & p̄sentes vos uidere cupimus & absentibus per epistolā salte colloq; desideramus. Vnde & optamus vt vos beatus Petrus apłor⁹ princeps ad sua limina feliciter perducat, quatenus in oīpotētis gratia persfrui vestra p̄sientia mereamur.

Data. XII. Calend. Nouem. Lampadio & Oreste. IIII. consulibus.

Incipiunt Decreta Bonifacij pape.

¶ Ep̄la eiusdē ad Eulaliū Alexadrinū ep̄m, de recōciliatiōe Carthaginēsis eccl̄e directa.



Onifacius efs Eulalio coēpo salutē. Olim & ab initio tantā percepi-
mus à beato Petro apłor⁹ principe fiduciā, vt habeamus autoritatē
vniversali eccl̄e auxiliante dño subuenire, & quicqd nocivum est
autoritatē apl̄ca corrīgere & emēdare. Ad hoc em̄ diuinaz disposi-
tionis prouisio gradus & diuersos cōstituit eē distinctos, vt dū reue-
rentia minores potiorib⁹ exhiberēt, & potiores minoribus dilecti-
onē im̄pēderēt, vna cōcordie fieret ex diueritate cōtexio, & recte
officiaz gñare et administratio singulor⁹, neḡ vniueritas alia pote-
rit rōne subfistere, nifi hmōi magnus eā differentiaz ordo seruaret.

Quia vero creatura in vna eadēz & qualitate gubernari vel vivere
nō p̄t cōlestiū militariū exēpla nos instruūt, q̄a dū sint angeli sint archāgeli, liq̄t q̄a nō x̄cles
sunt, sed in ptāte & ordine sicut nostis differt alter ab altero. Si ergo inter hos q̄ sine p̄ctō sunt
cōstat ista eē distinctio, q̄ hoīm abnuat se libēter dispositiōi submittere? Hinc em̄ pax & cha-
ritas mutua se vice cōplectunt, & manet firma cōcordia in alterna, & deo placita dilectōe syn-
ceritas. Quia igif vñūquodq; salubriter tūc cōplet officiū, cū fuerit vñus ad quē possit recurri
p̄positus, vota nostra charitatē tuā latere nolumus, ne q̄ particeps fuit sollicitudinis, gaudiōris
fructus reddat extorris. Et ideo Carthaginēsem eccl̄e ad cōmunionē nostrā rediisse dho p̄-
piciātē tradētibus significamus alloquiq; & mādatōz q̄ legatis n̄is dedimus seriē in oībus fu-
isse cōplēta. De qua parte, vt ad dilectionē tuā plenius p̄fecte gaudiū pueniret libellū Eulaliū
fratris & cōfacerdotis n̄i Carthaginēsis epi, & Iustini clemētissimi principis oriētis sacraz li-
teraz exēplaria pariter credidimus destināda. Iudicātes nihilominus p̄ oriētis p̄tes plurimos
ep̄os sic fecisse. Sugeſt vt à nobis cōpetētibus p̄cibus diuinitas exorata cōcedat, quatenus de ali-
arū q̄c eccl̄e fiaz redintegratiōe gratulemur. Ea vero q̄ significare curauimus in eoz sacerdo-
tū q̄ fraternitati tua vicini sunt curabis p̄ferte notitiā, vt & ipsi de effectu tāta rei ḡfas nobis-
cū cōleſtis misēdīz bñficijs referre nō cessent. Aurelius em̄ p̄fecte Carthaginēsis eccl̄e oīm
ēps, cū collegis suis instigāte diabolo surgib⁹ t̄pibus p̄decēſor⁹ n̄i oīz Bonifacij atq; Cōleſtī-
ni cōtra Romanā eccl̄e cōp̄it, sed vidēs se mō p̄cis Aurelij Eulalius à Romanā eccl̄e cō-
munionē segregātū. Humiliās recognouit se pacē & cōmunionē Romanā eccl̄e petēs sub-
scribēdo vñā cū collegis suis dānauit apl̄ca autoritate oēs scripturas q̄ aduersus Romanā ec-
cl̄e priuilegia facta quoq; ingenio fuerint. ¶ Exēplar precū eius & Iustini p̄dicti principis,

Prima salus est, rectz fidei regulā custodire, & à cōstitutis patrū nullatenus deuiare, &
q̄a nō p̄t dñi n̄i Iesu Christi p̄termiti snia dicētis. Tu es Petrus & sup̄ hāc p̄trā zdi-
ficabo eccl̄e meā. Et hēc q̄ dicta sunt, reze probant effectibus, q̄a in sede apl̄ca ex-
tra maculā semp est catholica seruata religio. De qua spe & fide minime separari cu-
pientes, & patrū sequētes cōstituta anathematizamus oēs qui cōtra sanctā Romanā & apo-
stolicā eccl̄e superbiēdo suas erigūt ceruicē, sequētes in oībus apl̄ca sedē & p̄dicantes eius

Decreta Johannis pape.

omnia cōstituta, & p oia spero vt in vna coione vobiscū, quā sedes aplīca p̄dicat, esse merear, in quo est integra & vera Ch̄ianae religiōis & pfecta soliditas, pmittēs se q̄stratos à coione eccl̄eſiæ catholicae, i. nō cōſentiētes ſedi aplīca eoz noīa ſacra nō recitāda ēē mysteria. Qd si in aliq̄ p̄felliōe mea deuiare tētauero, his q̄s dānai cōplicē mea ſuia me ēē profiteor, hāc autē p̄felliōe mēa manuūa ſubſcripsi, & Bonifacio Iſco & venerabili papa vrbis Roma direxi dānās & antecessores, & ſucessores meos, & oēs q̄ ſancte Ro. & aplīce eccl̄eſiæ priuilegia caſſare nitunt. Hinc em̄ ſupra miā documētu pdocet, q̄n & mūdani principis cauſas fidei cum reip. ordinatōe cōiungūt, & eccl̄eſiæ pſuiles q̄ ad diſpēſationē ſuā p̄tinet officiū memores exequunt. Talibus em̄ indigebat post discordiæ pcelias religio Ch̄iana rectoribus, q̄ cōpreffis puida diſpēſatiōe turbinib⁹, diu peregrinatā pacē depulsa tēpeſtate reducerēt, vt i futura post ſecula ad ppoſiti ſui ex eplā tēdetes habi ascribēdū indubitāter oſtēderēt quiq̄d dño placitum posteris pro ſua imitatiōe feciſſent. Bñdicamus dñm frēs chariſſimi n̄is hōc diebus fuſſe conſeſſum & totis orationū, & cura, vribus annitamur, vt q̄ dei ope bñi ccepta ſunt, ipſo adiuuāte p oia cōpleteant. Sperādū em̄ eſt, vt ad cōpāge corporis ſui reliqua q̄ adhuc diuina ſunt membra festinet, & à potioribus minora nō diſcrepet. Ad qd cū me dilectio tua ch̄ianę ſtudio cha- ritatis hortat, debet qd inuitat ſequi, & qd amandū ſuadet amplecti. Similē em̄ iā fidei curā ge- retes p religiōſam patientiā par etiā pmiū de boni opis ſperamus affectu. Ne q̄ em̄ diſſicultati- bus eſt cedēdū. Nō em̄ fatigātasperis fides, nec ad cceloꝝ ardua p prodiue tendit, nec remu- natione citra laboris exercitiū q̄s meret, vnde ne faciētes bona deficiam̄ ſpecialiſ admone- mur, etiā teſte Pſalmista. Beati q̄ cuſtodiūt iudicium, & faciūt iuſtitia in omni tpe, qa nō ini- tiū laboris remuneratiōne pmiū cōſequit inuenire, ſed terminus. Ergo ſtudiū ſollicitudinis af- sumētes, qbus eſt vna in coione ſocietas & credulitas, quēadmodū de vnitate ſedis aplīca & Cōſtātinopolitanæ eccl̄eſiæ pariter exultamus in dño, ita de reliquoꝝ q̄q̄ ſicut affectione admoſes, redintegratiōe lētemur, & curemus pmiū, vt fidē integritatē q̄ noſtrā imaculatā ab omni cōtagiōe ſeruemus. Noſti em̄ ſi atē chariſſime ac ſc̄tiss. qa eccl̄eſiasticā ſeruat vincula cō cordia q̄ nos ab hereticis & tueat inſidijs, p quā etiā canonū cuſtodiūt integritas. His in robore ſuo omni circūſpectiōe ſeruatis remedias pterabitū cōſeruant. Habet em̄ eccl̄eſiasticā: ordo regulaz, & plius forma iuſtitia, vt medicina rōnabilis benigne & ſidelis pterabitū nō neget, nec quisq̄ eſt ita ab hūanitate diſcretus, quē nō à rigore diſtriictiōis inclinet cauta ſimplicitas, Sed vt caute hoc c̄eteras q̄relas aut errores aliiſciūt auſi valeas expedire diſcretiſſime frater, p ſonā meā te i hoc oportet iduere, ſc̄iētē in hm̄oi cauſis, ſicut p̄dictū eſt, qd cauēdū ſit, & ita oia ſuīdēdū, vt te nō ambigas rationē diſpēſatiōis huīus deo ēē reddēdā. Ita th̄ vt eos q̄ vobis ſuerūt cōiōne ſociati, vel per vos ſedi aplīca v̄a nobis ſcripta declarent, qbus etiā, & quā conti- nētiā libelloꝝ obtulerint inſerat. Sic q̄q̄ humilitatē debemus tenere in mēte, vt inde ordinis noſtri dignitatē ſeruemus in honore, q̄tenus in nobis, nec humilitas timida, nec rō ſit ſupba. Oipotēs deus chariſſime ſua te, ptecl̄e ſuicidat, atq̄ ſe cœleſtis remuneratiōne p̄fīx mul- tiplici aiaꝝ fructu perducat. Deus te in columē cuſtodiāt reuerendissime frater, Amen. Data octauo Calend. Octobris, Valentinianno. II. & Oreste. IIII. CC. consulibus,

Incipit decretum Johannis papae

